

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, bytem X, právně zast. JUDr. Janem Benešem, advokátem se sídlem Purkyňova 2, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.4.2013 č.j. MPSV-UM/7483/13/9S-HMP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí č.j. MPSV-UM/7483/13/9S-HMP ze dne 17.4.2013 **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám právního zástupce ve výši 2.600,-- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím č.j. MPSV-UM/7483/13/9S-HMP ze dne 17.4.2013 zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 7.1.2013 č.j. MPSV-UP/12121/13/AIS-ZDP, kterým žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na mobilitu. Rozhodnutím Úřadu práce ČR - Krajské pobočky pro hl. m. Prahu č.j. MPSV-UP/12121/13/AIS-ZDP bylo rozhodnuto o nepřiznání příspěvku na mobilitu s odůvodněním, že dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení, referátu LPS pro Prahu 4, č.j. LPS/2012/2089-P4 CSSZ ze dne 25.6.2012 jde o osobu, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 3 písm. c) zák. č. 108/2006 Sb., v platném znění, není schopna zvládat 3 základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo

péči jiné fyzické osoby. Uvedená osoba je osobou, která podle § 8 odst. 2 písm. a) zák. č. 108/2006 Sb. se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Žalobkyně potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při následujících základních životních potřebách: - f) tělesná hygiena, - h) péče o zdraví, - j) péče o domácnost. V řízení o odvolání bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáno žalovaným v rozsahu námitek uvedených v odvolání a s ohledem na posudkový závěr Pražské správy sociálního zabezpečení LPS pro Prahu 4. Protože rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci příspěvku na mobilitu bylo vydáno na základě posudku o zdravotním stavu vyhotoveného pro účely příspěvku na péči, nikoliv příspěvku na mobilitu, nebyl pro účely odvolacího řízení ve věci příspěvku na mobilitu žalovaným zdravotní stav žalobkyně nově posuzován.

Žalobkyně v žalobě namítá, že je kardiak s velmi těžkou disfunkcí levé srdeční komory, hypertenzí, kardiostimulátorem a diabetem. Tato diagnóza jí ve spojení s nedávno prodělanou těžkou mrtvicí znemožňuje zcela zásadním způsobem orientaci a mobilitu v životě. Poukázala na lékařskou zprávu MUDr. K., ve které je uvedeno, že je schopna chodit pouze s chodítkem, event. s možnou oporou o nábytek. Dále poukázala na lékařskou zprávu MUDr. E., ve které je uvedeno, že chůze je možná jen krátce a s doprovodem a udrží postoj jen s cizí pomocí. Dále poukazuje na lékařskou zprávu MUDr. L., která taktéž mluví o nestabilitě. Shodně se vyjadřuje i MUDr. K.. Posudek vydaný Pražskou správou sociálního zabezpečení se ovšem s těmito tvrzeními lékařů v jejich lékařských zprávách vůbec nevypořádá, posudková lékařka, která posudek vypracovala, žalobkyni nikdy osobně neviděla a s jejím zdravotním stavem není osobně seznámena. Zjištěný skutkový stav je v rozporu se spisem a nemůže mít v tomto ohledu v něm oporu, když posudek je v příkrém rozporu s lékařskými zprávami, které měly být údajně podkladem pro jeho vydání. Žalobkyně poukazuje na to, že je pro ní nezbytné opakovaně být v kalendářním měsíci dopravována, protože po ní nelze požadovat, aby zůstala mezi čtyřmi stěnami bez rozumné možnosti opustit místo trvalého bydliště. Žalobkyně se snaží dopravovat s pomocí rodiny, aniž by zpravidla využívala služeb dovozu lékařské služby na jednotlivá lékařská vyšetření.

Žalovaný ve věci vydal vyjádření, ve kterém uvedl, že v posudkovém závěru Pražské správy sociálního zabezpečení LPS pro Prahu 4 není uvedeno, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby a) mobilita, b) orientace uvedené v § 9 odst. 1 zák. č. 108/2006 Sb., v platném znění. Posudkový závěr vychází ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Od 1.1.2012 posuzovaná není schopna vzhledem k funkčnímu postižení pohybových schopností zvládat celkem 3 základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, - h) péče o zdraví, - j) péče o domácnost, což odpovídá I. stupni závislosti. Není proto splněna podmínka nároku na příspěvek na mobilitu dle § 6 odst. 1 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, neboť není osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Soud zjistil ze správního spisu, že žalobkyně podala dne 22.3.2012 žádost o příspěvek na mobilitu. Dne 29.3.2012 Krajská pobočka pro hl. m. Prahu, kontaktní pracoviště Praha 4, vydala usnesení o přerušení řízení ve věci příspěvku na mobilitu na dobu, po kterou Okresní správa sociálního zabezpečení posuzuje zdravotní stav žadatele o dávku. V rámci tohoto řízení bylo provedeno sociální šetření v bydlišti žalobkyně. Správní spis dále obsahuje posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zák. č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o sociálních službách, ze dne

25.6.2012, podle kterého se žalobkyně považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 6.8.2012 č.j. MPSV-UP/1076996/12/AIS-ZDP rozhodl nepřiznat žalobkyni příspěvek na mobilitu s odůvodněním, že žalobkyně podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení, referát LPS pro Prahu 4, ze dne 25.6.2012, není osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb. ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zák. č. 108/2006 Sb., v platném znění.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, na základě kterého bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 7.1.2013 č.j. MPSV-UP/12121/13/AIS-ZDP rozhodl nepřiznat žalobkyni příspěvek na mobilitu s odůvodněním, že žalobkyně se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Proti tomuto rozhodnutí bylo žalobkyní podáno odvolání, o kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím, které je předmětem tohoto přezkumného řízení.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávky osobám se zdravotním postižením, schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči. Podle § 8 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb. jestliže byl zdravotní stav žadatele o příspěvek na mobilitu již posouzen pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, vychází krajská pobočka Úřadu práce při rozhodování o příspěvku na mobilitu z tohoto posudku. V ostatních případech požádá krajská pobočka Úřadu práce okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

V daném případě bylo postupováno správně, pokud správní orgán I. stupně při rozhodování o žádosti žalobkyně o příspěvek na mobilitu vycházel z posudku, který byl vypracován Pražskou správou sociálního zabezpečení pro účely příspěvku na péči č.j. LPS/2012/2089-P4 CSSZ ze dne 25.6.2012. Žalobkyně však podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání a žalovaný v řízení o odvolání již nepostupoval tak, jak mu ukládá § 4 odst. 2 zák. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, neboť nepředložil věc k posouzení Posudkové komisi MPSV, ale také vycházel z posudku, který byl vypracován v rámci řízení před správním orgánem I. stupně. Žalovaný tak zcela nedostatečným způsobem a v rozporu se zákonem zjišťoval skutkový základ pro vyhodnocení schopnosti žalobkyně zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace pro nárok na příspěvek na mobilitu, čímž došlo k vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Takové rozhodnutí bylo proto podle § 78 1, 3 s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 7 odst. 1 a 4 s.ř.s.).

V dalším řízení je třeba, aby žalovaný zajistil vyhotovení posudku ze strany Posudkové komise MPSV a aby nový posudek následně vyhodnotil z hlediska dodržení příslušných zákonných ustanovení upravujících činnost posudkových komisí a z hlediska přítomnosti nezbytných náležitostí.

Právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto jí byla přiznána náhrada nákladů řízení za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů a 2x režijní paušál za 2 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. března 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová